

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อ ศึกษาความคิด เห็นและปัญหาของกลุ่มตัวอย่างประชากรในการ วัดและประเมินผลการ สอนการ เรียน วิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์รวมทั้งสิ้น ๓๕๐ ชุด เป็นคำตอบแบบสอบถามของครูภาษาไทยจำนวน ๑๒๕ ชุด และคำตอบแบบสอบถาม ของนักเรียนจำนวน ๒๒๕ ชุด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามหลักทางสถิติ ซึ่งผลการวิเคราะห์ ข้อมูลจะนำเสนอโดยแยกเป็น ๒ ตอนด้วยกัน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามนำเสนอในรูปบทความสังเคราะห์ ตามหัวข้อต่อไปนี้

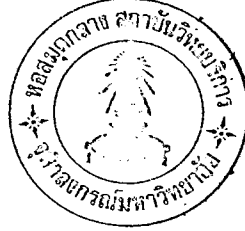
๑. สถานภาพของครูภาษาไทยและนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม
๒. สภาพการวัดและประเมินผลการ สอนการ เรียนวิชาภาษาไทยตามความคิด เห็นของครูภาษาไทยและนักเรียน
๓. ความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียน
 - ๓.๑ ความคิดเห็นต่อการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๔
 - ๓.๒ ความคิดเห็นต่อแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๔. ปัญหาการ วัดและประเมินผลการ สอนการ เรียนวิชาภาษาไทยที่ครูภาษาไทยประสบ

๕. ความต้องการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของครูภาษาไทย

ตอนที่ ๒ เป็นสรุปข้อเสนอแนะต่อการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชา
ภาษาไทยที่ได้จากแบบสอบถาม นำเสนอในรูปความเรียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม นำเสนอในรูปบทความตาราง

๑. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงไว้ในตารางที่ ๑ - ๒ ดังนี้

ตารางที่ ๑ ค่าร้อยละของสถานภาพทั่วไปของครูภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ
๑	เพศ		
	ชาย	๑๑	๘.๘
	หญิง	๑๑๔	๘๑.๒๐
๒.	อายุ		
	๒๐ - ๒๕ ปี	๑๕	๑๒.๐๐
	๒๖ - ๓๐ ปี	๔๔	๓๕.๒๐
	๓๑ - ๓๕ ปี	๒๐	๑๖.๐๐
	๓๖ - ๔๐ ปี	๑๒	๙.๖๐
	๔๑ - ๔๕ ปี	๑๖	๑๒.๘๐
	๔๖ - ๕๐ ปี	๘	๖.๔๐
๕๑ ปีขึ้นไป	๑๐	๘.๐๐	
๓.	วุฒิ		
	สูงกว่าปริญญาตรี	๓	๒.๔๐
	ปริญญาตรี	๘๗	๗๗.๖๐
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๔	๒๐.๐๐

ตารางที่ ๑ ค่าร้อยละของสถานภาพทั่วไปของครูภาษาไทย (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ
๔	ประสบการณ์ด้านการสอน		
	๑ - ๕ ปี	๕๑	๕๐.๘๖
	๖ - ๑๐ ปี	๓๕	๒๘.๐๐
	๑๑ - ๑๕ ปี	๑๐	๘.๐๐
	๑๖ - ๒๐ ปี	๑๔	๑๑.๒๐
	๒๑ - ๒๕ ปี	๑๑	๘.๘๖
	๒๖ - ๓๐ ปี	๓	๒.๘๐
๓๑ ปีขึ้นไป	๑	๐.๘๖	
๕	ความรู้และประสบการณ์ด้านการวัดผล		
	- เคยศึกษาเป็นวิชาบังคับหรือวิชาเลือกในสถาบันการศึกษา	๘๘	๗๖.๘๐
	- เคยเข้ารับการอบรมวัดผล	๔๗	๓๗.๖๐
	- ศึกษาจากตำราและเอกสารด้วยตนเอง	๔๘	๓๘.๘๐
	- เคยหรือกำลังทำงานด้านวัดผลให้โรงเรียน	๗	๕.๖๐
	- มีความรู้และเข้าใจเรื่องการวัดผลเป็นอย่างดี	๕	๔.๐๐
	- มีพื้นความรู้ทางการวัดผลน้อย	๒๘	๒๒.๘๐

ตารางที่ ๑ ค่าร้อยละของสถานภาพทั่วไปของครูภาษาไทย (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ
๖	การจัดเตรียมการดำเนินการวัดและประเมินผลการสอน		
	การเรียน		
	๑. การทำโครงการสอนระยะยาว		
	- ทำเป็นส่วนบุคคล	๓๔	๒๗.๒๐
	- ทำร่วมกับครูในสายวิชา	๔๕	๖๔.๐๐
	- ไม่ได้จัดทำ	๖	๘.๘๐
	๒. การทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร		
	- ทำทุกบทเรียน	๑๔	๑๘.๘๐
	- ทำเป็นบางบทเรียน	๕๒	๘๑.๖๐
	- ไม่ได้จัดทำ	๕๕	๘๔.๐๐
	๓. การวิเคราะห์ข้อสอบ		
	- ทำทุกครั้งหลังการสอบปลายภาค	๑๔	๑๕.๒๐
	- ทำเป็นบางครั้ง	๖๑	๘๘.๘๐
- ไม่ได้จัดทำ	๔๕	๓๖.๐๐	

จากตารางที่ ๑ ครูภาษาไทยที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงมากกว่าชาย คือเป็นชายร้อยละ ๘.๘ เป็นหญิงร้อยละ ๘๑.๒๐ ส่วนมากร้อยละ ๓๕.๒๐ มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี กานคุณวุฒิ ส่วนมากร้อยละ ๗๗.๖ ได้รับปริญญาตรี ร้อยละ ๒๐.๐๐ มีวุฒิค่ากว่าระดับปริญญาตรี ส่วนมาก ร้อยละ ๘๐.๘ มีประสบการณ์การสอน ๑ - ๕ ปี รองลงมาร้อยละ ๒๔.๐๐ มีประสบการณ์ ๖ - ๑๐ ปี

ค่านความรู้และประสบการณ์การวัดผล ครูภาษาไทยส่วนมากร้อยละ ๗๐.๕๐ เคยศึกษาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในสถาบันการศึกษา รองลงมาร้อยละ ๓๔.๕๐ ศึกษาจากตำรา และเอกสารด้วยตนเอง และร้อยละ ๓๗.๖๐ เคยเข้ารับการอบรมวัดผล และมีครูถึงร้อยละ ๒๒.๕๐ ที่ตอบว่าไม่มีความรู้ทางวัดผลเลย

ค่านการจัดเตรียมการค่านการวัดและประเมินผล สำหรับโครงการสอนนั้น ครูภาษาไทยส่วนมาก ร้อยละ ๖๔.๐๐ ทำร่วมกับครูในสายวิชา รองลงมาร้อยละ ๒๗.๒๐ ทำเป็นส่วนบุคคล มีเพียงร้อยละ ๔.๘๐ ที่ไม่ได้จัดทำ ในค่านการทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร ส่วนมากร้อยละ ๕๕.๐๐ ไม่ได้จัดทำ รองลงมาร้อยละ ๔๑.๖๐ ทำเป็นบางบทเรียน และค่านการวิเคราะห์ข้อสอบ ส่วนมากร้อยละ ๕๔.๘๐ ทำเป็นบางครั้ง รองลงมาร้อยละ ๓๖.๐๐ ไม่ได้จัดทำ

ตารางที่ ๒ ค่าร้อยละของสถานภาพทั่วไปของนักเรียน

ลำดับที่	ข้อความ	นักเรียน	
		จำนวน	ร้อยละ
๑	เพศ		
	ชาย	๑๖๒	๕๕.๓๓
	หญิง	๑๒๓	๕๔.๖๗
๒	อายุ		
	๑๖ ปี	๒๒	๕.๗๘
	๑๗ ปี	๔๓	๑๖.๘๘
	๑๘ ปี	๕๖	๑๘.๒๒
	๑๙ ปี	๒๗	๑๒.๐๐
	๒๐ ปี	๗	๓.๑๑

ตารางที่ ๒ ค่าร้อยละของสถานภาพทั่วไปของนักเรียน (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	นักเรียน	
		จำนวน	ร้อยละ
๓	โปรแกรมที่ศึกษา		
	วิทยาศาสตร์	๑๑๐	๔๘.๘๘
	ศิลปภาษา	๖๔	๒๘.๔๔
	ศิลปคำนวณ	๓๕	๑๕.๕๖
	ธุรกิจศิลป์	๑๖	๗.๑๑
๔	ความสนใจวิชาภาษาไทย		
	มากที่สุด	๑๗	๗.๕๖
	มาก	๑๕๖	๖๘.๓๓
	น้อย	๔๗	๒๐.๘๘
	น้อยที่สุด	๕	๒.๒๒
๕	วิชาในหมวดภาษาไทยที่ชอบมากที่สุด		
	การใช้ภาษา	๓๔	๑๕.๑๑
	หลักภาษา	๑๗	๗.๕๖
	วรรณคดี	๑๗๕	๗๗.๓๓
๖	วิชาในหมวดภาษาไทยที่ไม่ชอบมากที่สุด		
	การใช้ภาษา	๕๗	๒๕.๓๓
	หลักภาษา	๑๕๘	๗๐.๒๒
	วรรณคดี	๑๐	๔.๕๕

จากตารางที่ ๒ นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเป็นชายร้อยละ ๔๕.๓๓ เป็นหญิง ร้อยละ ๕๔.๖๗ โดยเฉลี่ยมีอายุ ๑๘ ปี ร้อยละ ๔๘.๘๘ ศึกษาในโปรแกรมวิทยาศาสตร์ ร้อยละ ๒๘.๔๔ ศึกษาในโปรแกรมศิลปภาษา ร้อยละ ๑๕.๕๖ ศึกษาในโปรแกรมศิลปคำนวณ และร้อยละ ๓.๑๑ ศึกษาในโปรแกรมธุรกิจศิลป์ ด้านความสนใจในภาษาไทย ร้อยละ ๖๔.๓๓ มีความสนใจมาก ร้อยละ ๒๐.๘๘ สนใจน้อย ร้อยละ ๓.๕๖ สนใจมากที่สุด และร้อยละ ๒.๒๒ สนใจน้อยที่สุด วิชาในหมวดภาษาไทยที่ชอบมากที่สุดคือ วรรณคดี โดยมีนักเรียนชอบถึงร้อยละ ๓๓.๓๓ และวิชาที่ไม่ชอบมากที่สุดนั้นนักเรียนร้อยละ ๓๖.๒๒ ตอบว่าไม่ชอบหลักภาษามากที่สุด

คุรุวิทยุทรรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. สภาพการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทยตามความคิดเห็นของ
ครูภาษาไทยและนักเรียน แสดงไว้ในตารางที่ ๓ ดังนี้

ตารางที่ ๓ ค่าเฉลี่ยตามความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนต่อสภาพการวัด
และประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
๑	วัตถุประสงค์ของครูภาษาไทยด้วยการให้ นักเรียน						
	- ทอรับคำถามปากเปล่า	๓.๐๑	๐.๘๖	มาก	๒.๒๔	๐.๘๒	น้อย
	- อภิปรายแสดงความคิดเห็น	๒.๕๔	๐.๖๖	น้อย	๒.๓๓	๐.๘๕	มาก
	- ทำแบบฝึกหัดในชั่วโมง	๒.๓๖	๐.๘๒	น้อย	๒.๑๓	๐.๘๔	น้อย
	- ทำแบบฝึกหัด เป็นการทำงาน	๒.๓๕	๐.๘๖	มาก	๒.๔๘	๐.๘๘	น้อย
	- คนควา เขียนรายงาน	๒.๖๒	๐.๖๖	มาก	๒.๖๒	๐.๘๘	มาก
	- ทำแบบทดสอบย่อยเป็นระยะ ๆ	๒.๕๖	๐.๓๖	มาก	๒.๕๑	๐.๘๖	น้อย
	- จัดป้ายประกาศ	๑.๓๘	๐.๓๒	น้อย	๑.๓๔	๐.๘๔	น้อย
	- จัดนิทรรศการ	๑.๘๖	๐.๓๒	น้อย	๒.๑๖	๐.๓๑	น้อย
	- เล่นละครประกอบบทเรียน	๑.๓๓	๐.๖๘	น้อย	๒.๐๐	๐.๕๔	น้อย
	- แสดงบทบาทสมมติ	๑.๘๖	๐.๓๖	น้อย	๑.๘๓	๐.๘๘	น้อย

ตารางที่ ๓ ค่าเฉลี่ยตามความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนต่อสภาพการวัด
และประเมินผลการสอนการเรียนวิชาภาษาไทย (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
๒	พฤติกรรมที่ครูภาษาไทยวัดผลนักเรียน						
	— ความรู้ ความจำ	๒.๕๓	๐.๖๕	มาก	๒.๘๖	๐.๓๒	มาก
	— ความเข้าใจ	๓.๑๔	๐.๕๓	มาก	๒.๕๐	๐.๖๕	มาก
	— ความคิด	๒.๕๔	๐.๖๒	มาก	๒.๖๖	๐.๓๒	มาก
	— ทักษะ ทักษะ ความสนใจ	๒.๓๑	๐.๖๔	มาก	๒.๓๘	๐.๓๖	มาก
๓	ทักษะต่าง ๆ ที่ครูภาษาไทยวัดผลนักเรียน						
	— การฟัง	๒.๘๒	๐.๖๑	มาก	๒.๕๕	๐.๓๘	มาก
	— การพูด	๒.๖๔	๐.๖๔	มาก	๒.๕๖	๐.๓๕	มาก
	— การอ่าน	๒.๓๘	๐.๖๐	มาก	๒.๖๘	๐.๓๕	มาก
	— การเขียน	๓.๐๒	๐.๖๑	มาก	๒.๖๗	๐.๘๕	มาก
๔	การดำเนินการวัดและประเมินผลที่ครูภาษาไทยจัดทำ						
	๔.๑ เริ่มภาคเรียน						
	— แจ้งให้นักเรียนทราบ						
	โครงการสอน	๒.๕๔	๐.๘๕	มาก	๓.๒๗	๐.๐๗	มาก

ตารางที่ ๓ ค่าเฉลี่ยตามความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนต่อสภาพการวัด
และประเมินผลการสอนการเรียนรู้วิชาภาษาไทย (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย			นักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย
	- แจงให้นักเรียนทราบวิธี วัดผล	๒.๕๖	๐.๘๖	มาก	๓.๐๐	๐.๓๓	มาก
	- แนะนำให้นักเรียนรู้จักวิธี เรียนที่ถูกตอง	๓.๑๔	๐.๘๖	มาก	๓.๐๕	๐.๘๓	มาก
๔.๒	ก่อนการสอบ						
	- ทบทวนความรู้ที่นักเรียน เรียนไป	๒.๘๒	๐.๘๓	มาก	๒.๕๒	๐.๘๕	มาก
	- อธิบายข้อสอบเกา	๒.๔๔	๐.๘๖	น้อย	๒.๒๓	๐.๕๕	น้อย
	- แจงขอบชายข้อสอบให้						
	นักเรียนทราบ	๒.๘๕	๐.๓๓	มาก	๒.๓๖	๐.๘๓	มาก
๔.๓	หลังการสอบ						
	- เฉลยข้อสอบ	๒.๖๒	๐.๘๓	มาก	๒.๖๐	๐.๕๘	มาก
	- บอกคะแนนสอบ	๒.๕๔	๐.๕๖	น้อย	๒.๘๖	๐.๘๓	มาก
	- ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับวิธีวัดผลและข้อสอบที่ใช้	๑.๕๕	๐.๘๖	น้อย	๒.๐๖	๐.๕๘	น้อย

จากตารางที่ ๓ ด้านวิธีวัดผล ครูภาษาไทยเห็นว่าวิธีวัดผลที่ใ้มากที่สุด คือ การให้นักเรียนตอบคำถามปากเปล่า การทำแบบฝึกหัดเป็นการบ้าน การคนควาเขียนรายงาน และการทำแบบทดสอบย่อยเป็นระยะ ๆ วิธีอื่นใ้ช้ช้อย ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า วิธีวัดผลที่ครูภาษาไทยใ้มากที่สุดคือการใ้อภิปรายแสดงความคิดเห็น และการคนควาเขียนรายงาน ส่วนวิธีอื่น ๆ ใ้ช้อย

ด้านพฤติกรรมและทักษะ ครูภาษาไทยและนักเรียนมีความเห็นว่า มีการวัดพฤติกรรมและทักษะต่าง ๆ ในระดับมาก ได้แก่ พฤติกรรมด้าน ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ความคิด และทัศนคติ ความสนใจ และทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน

สำหรับด้านการดำเนินการวัดและประเมินผล เมื่อเริ่มภาคเรียนครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่ามีการดำเนินการวัดผลทุกอย่างในระดับมาก ได้แก่ การแจ้งใ้ให้นักเรียนทราบโครงการสอนวิธีวัดผล และแนะนำใ้ให้นักเรียนรู้จักวิธีเรียนที่ถูกต้อง ระยะเวลาการสอบครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่ามีการทบทวนความรู้ที่นักเรียนเรียนไป และแจ้งขอขายขอสอบใ้ให้นักเรียนทราบมาก แต่การอธิบายขอสอบเกา่มีน้อย ส่วนระยะเวลาหลังการสอบครูภาษาไทยและนักเรียนต่างเห็นว่ามีการเฉลยขอสอบมาก และที่มีการปฏิบัติน้อยใ้แก่การใ้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีวัดผลและขอสอบที่ใ้ และนักเรียนยังมีความเห็นว่ามีการบอกคะแนนสอบมากด้วย

๓. ความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียน

- ๓.๑ ความคิดเห็นต่อการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ แสดงไว้ในตารางที่ ๔ ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนที่มีต่อการวัดและ
ประเมินผลตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘
จากค่า Z

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย			นักเรียน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑.	โรงเรียนประเมินผลการเรียนเองควย ความเห็นชอบของกลุ่มโรงเรียน	๒.๘๖	๐.๘๓	มาก	๒.๘๓	๐.๘๖	มาก	๐.๓๓
๒.	ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชา คิดเป็นจำนวนหน่วยกิต	๓.๓๐	๐.๖๙	มาก	๓.๗๑	๐.๖๙	มากที่สุด	๕.๑๓*
๓.	การประเมินผลการเรียนในแต่ละราย วิชา ใช้การวัดผลทั้งระหว่างภาค เรียนและปลายภาคเรียน	๓.๘๒	๐.๗๑	มาก	๓.๐๑	๐.๘๖	มาก	๕.๑๓*
๔.	ในระหว่างภาคเรียนวัดผลการเรียน จาก							
	- การทดสอบภาคความรู้และภาค ปฏิบัติ	๓.๒๗	๐.๖๖	มาก	๓.๑๐	๐.๖๖	มาก	๒.๘๓*
	- งานที่มอบหมายให้ทำ	๓.๑๐	๐.๗๓	มาก	๒.๘๒	๐.๘๖	มาก	๓.๕๐*
	- พัฒนาการด้านเจตคติ ความ สนใจ และบุคลิกภาพอื่น ๆ	๒.๖๓	๐.๘๖	มาก	๒.๕๙	๐.๘๕	มาก	๐.๘๘

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนที่มีต่อการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘
จากค่า Z (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย			นักเรียน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๕.	ให้ระดับคะแนนโดยกำหนดเป็นตัวเลขแบ่งเป็น ๕ ระดับ (๔,๓,๒,๑,๐)	๓.๑๓	๐.๕๔	มาก	๓.๒๑	๐.๕๒	มาก	๐.๔๐
๖.	เกณฑ์การให้ระดับคะแนนอยู่ในดุลพินิจของกลุ่มโรงเรียน	๒.๐๘	๐.๕๔	น้อย	๒.๘๘	๐.๘๓	มาก	๘.๐๐*
๗.	เกณฑ์ตัดสินผลการเรียนด้วยระดับคะแนน "๑" ถือว่าสอบได้	๓.๐๐	๑.๐๓	มาก	๓.๑๖	๐.๙๑	มาก	๑.๔๕
๘.	นักเรียนสอบตกรายวิชาใดแล้ว มีสิทธิสอบแก้ตัววิชานั้นได้ภายใน ๒ สัปดาห์ของภาคเรียนถัดไป	๓.๑๙	๐.๘๖	มาก	๓.๒๓	๐.๗๕	มาก	๐.๘๙
๙.	นักเรียนสอบแก้ตัววิชาบังคับแล้วไม่ผ่าน ให้มีโอกาสอบแก้ตัววิชาบังคับนั้นใหม่ทุกปลายภาคเรียนถัดไป	๒.๗๑	๑.๐๒	มาก	๒.๙๖	๐.๙๘	มาก	๒.๒๗*

ตารางที่ ๔ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนที่มีต่อการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๒ จากค่า Z (ทอ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย			นักเรียน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๑๐.	นักเรียนสอบแก้ตัววิชาเลือกแล้วไม่ผ่านโรงเรียนอาจพิจารณาให้เลือกเรียนวิชาอื่นแทนได้	๒.๕๕	๑.๑๐	น้อย	๒.๘๒	๑.๐๘	มาก	๒.๑๓*
๑๑.	นักเรียนจะต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาไม่น้อยกว่า ๘ % จึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบและได้รับการตัดสินผลการเรียน	๓.๕๔	๐.๓๖	มาก	๓.๓๔	๐.๕๕	มาก	๒.๒๒ *
๑๒.	นักเรียนทุกคนต้องสอบผ่านวิชาภาษาไทยบังคับ ๑๒ หน่วยกิตจึงจบหลักสูตร	๓.๖๖	๐.๖๓	มากที่สุด	๓.๑๘	๐.๕๕	มาก	๕.๘๘*

จากตารางที่ ๔ ครูภาษาไทยมีความคิดเห็นเป็น ๓ ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุดกับหลักการที่ว่านักเรียนทุกคนต้องสอบผ่านวิชาภาษาไทยบังคับ ๑๒ หน่วยกิต จึงจบหลักสูตร เห็นด้วยน้อยกว่ากับการที่เกณฑ์การให้ระดับคะแนนอยู่ในคุณพินิจของกลุ่มโรงเรียน และการที่นักเรียนสอบแก้ตัววิชาเลือกแล้วไม่ผ่านโรงเรียนอาจพิจารณาให้เลือกเรียนวิชาอื่นแทนได้ ส่วนหลักการอื่น ๆ

นอกจากนี้เห็นควมมาก ส่วนนักเรียนนั้นเห็นควมมากกับหลักการวัดผลตามหลักสูตรพุทธศักราช ๒๕๑๔ นี้ทุกข้อ ที่เห็นควมมากที่สุดคือ การประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาโดยคิดเป็นจำนวนหน่วยกิต

จากการหาค่า Z ที่ระดับนัยสำคัญ $.๐๕$ $Z = ๑.๕๖$ แต่ค่า Z ที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่า ๑.๕๖ ในข้อที่มีเครื่องหมาย * ดังนั้นดัชนีเลขคณิตของความคิดเห็นของครูภาษาไทย และนักเรียนในเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

- ๓.๒ ความคิดเห็นต่อแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการสอนการเรียนวิชาภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แสดงไว้ในตารางที่ ๕ ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนที่มีต่อแนวปฏิบัติในการ
วัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย จากค่า Z

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย			นักเรียน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
๑.	จุดมุ่งหมายในการวัดผลเพื่อ							
	- การเลื่อนชั้นของโรงเรียน	๒.๕๕	๐.๕๑	มาก	๒.๕๓	๐.๔๗	มาก	๐.๒๐
	- เก็บคะแนนตามระเบียบของโรงเรียน	๒.๕๔	๐.๔๕	มาก	๒.๔๗	๐.๔๕	มาก	๐.๗๔
	- วัดความรู้ความเข้าใจในวิชาภาษาไทย	๓.๔๑	๐.๖๒	มาก	๓.๑๓	๐.๗๗	มาก	๓.๕๐ *
	- วัดความสามารถในทักษะต่าง ๆ	๓.๑๒	๐.๖๘	มาก	๒.๕๐	๐.๔๓	มาก	๒.๗๕ *
	- วัดทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย	๒.๔๕	๐.๗๔	มาก	๒.๗๓	๐.๔๘	มาก	๑.๒๒
	- ปรับปรุงการเรียนของนักเรียน	๓.๒๑	๐.๗๒	มาก	๓.๐๔	๐.๔๕	มาก	๑.๘๕
๒.	วิธีวัดผลระหว่างภาคเรียนโดยให้นักเรียน							
	- ทอบคำถามปากเปล่า	๒.๖๘	๐.๕๔	มาก	๒.๑๕	๐.๕๗	น้อย	๔.๘๒ *
	- อภิปรายแสดงความคิดเห็น	๒.๗๕	๐.๘๖	มาก	๒.๔๗	๑.๐๐	น้อย	๓.๒๐ *
	- ทำแบบฝึกหัด	๒.๕๓	๐.๖๗	มาก	๒.๗๗	๐.๗๕	มาก	๒.๐๐ *
	- คนควาเขียนรายงาน	๒.๘๒	๐.๗๔	มาก	๒.๗๑	๐.๔๗	มาก	๑.๒๒
	- จัดป้ายประกาศ	๒.๐๒	๐.๖๖	น้อย	๑.๕๕	๐.๔๕	น้อย	๐.๘๘

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนที่มีต่อแนวปฏิบัติ
ในการวัดและประเมินผลการสอนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากค่า Z (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย			นักเรียน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๓.	- จัดนิทรรศการ	๒.๑๐	๐.๖๘	น้อย	๒.๒๘	๐.๘๖	น้อย	๒.๐๐ *
	- เล่นละครประกอบบทเรียน	๒.๐๖	๐.๘๓	น้อย	๒.๒๑	๑.๐๒	น้อย	๑.๕๐
	- แสดงบทบาทสมมติ	๒.๐๘	๐.๘๖	น้อย	๑.๘๘	๐.๘๕	น้อย	๐.๖๐
	- ทำแบบทดสอบย่อยเป็นระยะ ๆ	๓.๑๘	๐.๘๓	มาก	๒.๘๗	๐.๘๖	มาก	๓.๕๕*
	เกณฑ์วัดและประเมินผลพัฒนาการด้าน							
	บุคลิกภาพและลักษณะนิสัย วัดจาก							
	- ความตั้งใจในการเรียน	๓.๒๒	๐.๖๑	มาก	๓.๓๘	๐.๖๘	มาก	๑.๘๑
	- การสนใจซักถาม	๓.๑๓	๐.๖๒	มาก	๒.๘๑	๐.๘๖	มาก	๕.๒๕*
	- ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน	๓.๒๓	๐.๖๖	มาก	๓.๓๐	๐.๖๖	มาก	๑.๐๐
	- ความสะอาดเรียบร้อยในการทำงาน	๒.๘๘	๐.๘๖	มาก	๒.๘๕	๐.๘๕	มาก	๑.๖๓
	- ความขยันหมั่นเพียรชวนช่วยหาความรู้ใหม่ ๆ	๓.๑๑	๐.๖๘	มาก	๒.๘๘	๐.๘๓	มาก	๑.๖๓
- ความเต็มใจรวมกิจกรรม	๓.๑๘	๐.๕๘	มาก	๒.๘๘	๐.๘๖	มาก	๒.๒๘*	

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนที่มีต่อแนวปฏิบัติ
ในการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยม
ศึกษาตอนปลาย จากค่า Z (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย			นักเรียน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
๔.	วิธีดำเนินการวัดและประเมินผลโดย							
	๔.๑ เริ่มภาคเรียน							
	- แจงให้นักเรียนทราบโครงการสอน	๓.๒๗	๐.๓๗	มาก	๓.๓๑	๐.๓๑	มาก	๐.๕๐
	- แจงให้นักเรียนทราบวิธีวัดผล	๓.๓๔	๐.๖๕	มาก	๒.๒๓	๐.๖๔	น้อย	๑๕.๕๕*
	- แนะนำให้นักเรียนรู้จักวิธีเรียน ที่ถูกตอง	๓.๔๖	๐.๕๖	มาก	๓.๒๒	๐.๘๕	มาก	๓.๐๐*
	๔.๒ ก่อนการสอบ							
	- ทบทวนความรู้ที่นักเรียนเรียนไป	๓.๐๕	๐.๖๗	มาก	๓.๑๕	๐.๘๒	มาก	๑.๒๕
	- อธิบายข้อสอบเก่า	๒.๔๕	๐.๓๓	น้อย	๒.๖๑	๐.๕๔	มาก	๑.๓๓
	- แจงขอบชายข้อสอบให้นักเรียน ทราบ	๒.๕๔	๐.๖๗	มาก	๒.๕๗	๐.๘๖	มาก	๐.๑๓
	๔.๓ หลังการสอบ							
	- เฉลยข้อสอบ	๒.๕๐	๐.๘๖	มาก	๒.๔๔	๐.๕๕	มาก	๐.๒๐

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนที่มีต่อแนวปฏิบัติ
ในการวัดและประเมินผลการสอนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในระดับมัธยม
ศึกษาตอนปลาย จากค่า Z (ทอ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย			นักเรียน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
	- บอกคะแนนสอบ	๒.๙๓	๐.๙๐	มาก	๒.๙๒	๐.๘๗	มาก	๑.๙๐
	- ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีวัดผลและข้อสอบที่ใช้	๒.๔๘	๐.๘๓	น้อย	๒.๕๒	๑.๐๒	น้อย	๐.๓๐
๕.	ระยะเวลาในการทดสอบ							
	- สอบก่อนสอนเพื่อความรู้เดิมของนักเรียน	๒.๖๒	๐.๙๐	มาก	๒.๑๕	๑.๐๑	น้อย	๔.๙๖ *
	- สอบย่อยบ่อย ๆ ระหว่างภาคเรียน	๓.๑๘	๐.๖๐	มาก	๒.๗๗	๐.๙๑	มาก	๕.๑๓ *
	- ไม่มีสอบย่อยระหว่างภาค ใช้การสอบปลายภาคครั้งเดียว	๑.๙๒	๐.๘๘	น้อย	๑.๕๘	๐.๘๕	น้อย	๑.๗๘
๖.	ชนิดของข้อสอบภาษาไทยควรเป็นแบบ			ที่สุด				
	๖.๑ แบบปรนัย							
	- เติมคำคำเดียวหรือหลายคำ	๒.๕๗	๐.๘๓	มาก	๒.๓๖	๐.๙๒	น้อย	๒.๑๐ *
	- เลือกตอบ	๓.๓๑	๐.๗๕	มาก	๓.๓๐	๐.๘๘	มาก	๐.๑๑
	- ถูก - ผิด	๑.๗๘	๐.๘๘	น้อย	๒.๕๖	๐.๙๕	มาก	๗.๘๖ *
	- จับคู่	๑.๙๕	๐.๙๓	น้อย	๒.๓๖	๐.๙๓	น้อย	๔.๕๕ *

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบความคิด เห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนที่มีต่อแนวปฏิบัติ
ในการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยม
ศึกษาตอนปลาย จากค่า Z (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย			นักเรียน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
๓.	๖.๒ แบบอันทัน							
	- ตอบสั้น ๆ หรือจำกัดคำตอบ	๒.๓๖	๐.๘๘	มาก	๒.๑๕	๑.๐๐	น้อย	๕.๕๐*
	- แบบเรียงความ (๒ - ๓ หน้า)	๒.๒๔	๐.๘๖	น้อย	๒.๒๒	๐.๘๙	น้อย	๐.๘๐
	การวัดผลทักษะต่าง ๆ ในวิชาการใช้ ภาษา							
	- พูดเป็นรายบุคคล	๒.๔๒	๐.๘๑	มาก	๒.๓๒	๑.๐๒	น้อย	๔.๕๕*
	- พูดอภิปรายเป็นกลุ่ม	๒.๔๒	๐.๘๘	มาก	๒.๖๐	๐.๘๒	มาก	๒.๔๔*
	- เขียนเรียงความร้อยแก้ว	๒.๘๘	๐.๖๘	มาก	๒.๘๐	๐.๘๓	น้อย	๔.๕๖*
	- เขียนคำประพันธ์ร้อยกรอง	๒.๓๒	๐.๘๕	น้อย	๑.๘๒	๐.๘๕	น้อย	๔.๔๔*
	- อ่านออกเสียงร้อยแก้ว	๒.๖๒	๐.๘๒	มาก	๒.๓๑	๐.๘๕	น้อย	๓.๘๔*
	- อ่านออกเสียงคำประพันธ์ร้อยกรอง (ทำนองเสนาะ)	๒.๘๕	๐.๖๘	มาก	๒.๒๐	๐.๘๕	น้อย	๖.๐๐*
- อ่านในใจจับใจความ	๓.๐๖	๐.๖๖	มาก	๒.๕๗	๐.๘๒	มาก	๕.๔๔*	
- ฟังแล้วจับใจความ	๒.๘๘	๐.๖๗	มาก	๒.๖๔	๐.๘๕	มาก	๓.๘๕*	
๔.	การวัดผลการ เรียนรู้ในวิชาหลักภาษา							
- วัดความรู้ ความจำเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ ของภาษาอย่างเดียว	๒.๖๓	๐.๘๘	มาก	๓.๒๗	๐.๘๕	มาก	๗.๑๑*	
- วัดความสามารถในการนำความรู้ เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไปใช้อย่างเดียว	๓.๒๕	๐.๖๗	มาก	๒.๘๗	๐.๘๖	มาก	๓.๕๐*	

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนที่มีต่อแนวปฏิบัติ
ในการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากค่า Z (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย			นักเรียน			Z
		\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
๕.	- วัดทั้งความรู้ความจำเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาและการนำความรู้ไปใช้ในการวัดผลความรู้ต่าง ๆ ในวิชาวรรณคดี	๓.๓๖	๐.๖๐	มาก	๓.๐๘	๐.๔๘	มาก	๓.๓๘*
	- ความรู้ในเนื้อเรื่องวรรณคดี	๒.๘๓	๐.๖๑	มาก	๓.๒๕	๐.๗๔	มาก	๔.๕๗*
	- ประวัตืความเป็นมาของวรรณคดีเรื่องต่าง ๆ	๒.๖๘	๐.๖๗	มาก	๒.๘๕	๐.๔๖	มาก	๓.๒๕*
	- ประวัตืผู้แต่ง	๒.๔๒	๐.๖๔	น้อย	๒.๗๒	๐.๗๔	มาก	๓.๗๕*
	- คำศัพท์	๒.๕๒	๐.๗๒	น้อย	๒.๖๑	๐.๘๘	มาก	๑.๐๐
	- ความรู้เกี่ยวกับลักษณะคำประพันธ์	๒.๗๑	๐.๖๖	มาก	๒.๕๘	๐.๔๘	มาก	๑.๕๐
	- การอ่านทำนองเสนาะ	๒.๖๑	๐.๗๓	มาก	๒.๓๐	๐.๘๖	น้อย	๓.๔๔*
	- ความรู้ในด้านคุณค่าของวรรณคดีแต่ละเรื่อง	๓.๕๑	๐.๖๓	มาก	๓.๑๑	๐.๘๖	มาก	๕.๐๐*
	- ข้อคิดที่ได้จากวรรณคดีแต่ละเรื่อง	๓.๖๓	๐.๕๗	มาก	๓.๒๘	๐.๗๑	มาก	๕.๐๐*
				ที่สุด				

จากตารางที่ ๕ แสดงถึงความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนในด้านต่าง ๆ คือ

ในค่านิยมมุ่งหมายในการวัดผล ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนต่างเห็นด้วยมากกับจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ที่เห็นด้วยมากกว่าข้ออื่น ๆ คือ เพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจในวิชาภาษาไทย รองลงมา คือ เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน และเพื่อปรับปรุงการสอนของครู ตามลำดับ

ด้านวิธีวัดผล ครูภาษาไทยเห็นด้วยมากกับวิธีวัดผลด้วยการให้นักเรียนตอบคำถามปากเปล่า อภิปรายแสดงความคิดเห็น ทำแบบฝึกหัด คนควาเขียนรายงาน และทำแบบทดสอบย่อยเป็นระยะ ๆ ส่วนวิธีอื่น ๆ ได้แก่ การจัดปายประกาศ จัดนิทรรศการ เล่นละครประกอบบทเรียน และแสดงบทบาทสมมุติ นั้น เห็นด้วยน้อย สำหรับนักเรียนเห็นด้วยมากกับวิธีวัดผลด้วยการทำแบบฝึกหัด การคนควาเขียนรายงาน และการทำแบบทดสอบย่อยเป็นระยะ ๆ ส่วนวิธีอื่น ๆ เห็นด้วยน้อย

ด้านเกณฑ์วัดและประเมินผลพัฒนาการด้านบุคลิกภาพและลักษณะนิสัย ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนต่างเห็นด้วยมากกับเกณฑ์ต่าง ๆ ได้แก่ ความตั้งใจในการเรียน การสนใจซักถาม ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน ความสะอาดเรียบร้อยในการทำงาน ความขยันหมั่นเพียร ชวนช่วยหาความรู้ใหม่ ๆ และความเต็มใจร่วมกิจกรรม

ด้านวิธีดำเนินการวัดและประเมินผล ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นด้วยมากกับการแจ้งให้นักเรียนทราบโครงการสอน และแนะนำให้นักเรียนรู้จักวิธีเรียนที่ถูกต้อง เมื่อเริ่มภาคเรียน การทบทวนความรู้ และแจกข้อสอบให้นักเรียนทราบ ก่อนการสอบ การเฉลยข้อสอบ ตลอดจนบอกคะแนนสอบหลังการสอบแล้ว และเห็นด้วยน้อยกับการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีวัดผลและข้อสอบที่ใช้

ด้านระยะเวลาในการทดสอบ ครูภาษาไทยเห็นด้วยมากกับการสอบก่อนสอน และการสอบย่อยบ่อย ๆ ระหว่างภาคเรียน และเห็นด้วยน้อยที่สุดกับการไม่มีสอบย่อยระหว่างภาคีใช้การสอบ

ปลายภาคครั้งเดียว สำหรับนักเรียนนั้นเห็นด้วยมากกับการสอบย่อยย่อย ๆ ระหว่างภาคเรียน และเห็นด้วยน้อยกับการสอบก่อนสอบ และการไม่มีสอบย่อยระหว่างภาคใช้สอบปลายภาคครั้งเดียว

ในด้านชนิดของข้อสอบ ครูภาษาไทยเห็นด้วยมากกว่าข้อสอบภาษาไทยควรเป็นแบบปรนัยชนิดเติมคำคำเดียวหรือหลายคำ และชนิดเลือกตอบ และควรเป็นแบบอัตนัยชนิดให้ตอบสั้น ๆ หรือจำกัดคำตอบ ส่วนข้อสอบแบบปรนัยชนิดถูก-ผิด และจับคู่ และแบบอัตนัยที่เป็นแบบเรียงความยาว ๆ นั้นครูภาษาไทยเห็นด้วยน้อย สำหรับนักเรียนนั้นเห็นด้วยมากกับการใช้ข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ และถูก-ผิด ส่วนแบบอื่น ๆ เห็นด้วยน้อย

สำหรับการวัดผลทักษะต่างๆ ในวิชาการใช้ภาษา ครูภาษาไทยเห็นด้วยมากกับการวัดผลทักษะต่าง ๆ คือ การให้นักเรียนพูดรายบุคคล, พูดอภิปรายเป็นกลุ่ม, เขียนเรียงความร้อยแก้ว, อ่านออกเสียงร้อยแก้ว, อ่านออกเสียงคำประพันธ์ร้อยกรอง, อ่านในใจจับใจความ และฟังแล้วจับใจความ ที่เห็นด้วยมีน้อยมีเพียงการวัดผลการเขียนคำประพันธ์ร้อยกรองเท่านั้น ส่วนนักเรียนเห็นด้วยมากกับการวัดผลทักษะการพูดอภิปรายเป็นกลุ่ม, การอ่านในใจจับใจความ และการฟังแล้วจับใจความ การวัดผลทักษะอื่น ๆ นั้นเห็นด้วยน้อย

ในด้านวิชาหลักภาษา ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นด้วยมากกับการวัดผลการเรียนรู้ทุกด้าน คือ การวัดความรู้ความจำกฎเกณฑ์ของภาษาอย่างเดียวกัน, การวัดการนำความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไปใช้อย่างเดียวกัน และการวัดทั้งความรู้ความจำ และการนำความรู้ไปใช้ร่วมกัน

และในการวัดผลวิชาวรรณคดี ครูภาษาไทยเห็นด้วยมากที่สุดกับการวัดผลข้อคิดที่ได้จากวรรณคดีแต่ละเรื่อง เห็นด้วยมากกับการวัดผลความรู้ในเนื้อเรื่องวรรณคดี, ประวัติความเป็นมาของวรรณคดี, ลักษณะคำประพันธ์, การอ่านทำนองเสนาะ และความรู้ในด้านคุณค่าของวรรณคดี.

แต่ละเรื่อง เห็นด้วยน้อยกับการวัดผลเกี่ยวกับประวัติผู้แต่ง และคำศัพท์ ส่วนนักเรียนเห็นด้วยมากกว่าการวัดผลเกือบทุกด้าน มีเพียงการวัดผลการอ่านทำนองเสนาะเท่านั้นที่เห็นด้วยน้อย

จากการหาค่า Z ที่ระดับนัยสำคัญ $.05$ $Z = 0.56$ แต่ค่า Z ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 0.56 ในข้อที่มีเครื่องหมาย * ดังนั้นจึงมีเลขคณิตของความคิดเห็นของครูภาษาไทย และนักเรียนในเรื่องดังกล่าว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๔. ปัญหาการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทยที่ครูภาษาไทยประสบ
แสดงไว้ในตารางที่ ๒ ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ คารอยละของปัญหาการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทย
ที่ครูภาษาไทยประสบ

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย	
		จำนวน	รอยละ
๑.	ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาภาษาไทย		
	- โอกาสวัดผลระหว่างภาคเรียนมีน้อย เพราะเวลาเรียนจำกัด	๓๒	๕๓.๖๐
	- มีความยุ่งยากในการเลือกวิธีวัดผลที่เหมาะสมในการวัดทักษะต่าง ๆ	๓๐	๒๔.๐๐
	- คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการวัดผลต่ำกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ	๔๗	๓๗.๖๐
	- ไม่สามารถวัดผลรายละเอียดของทักษะต่าง ๆ ได้ครบ	๗๒	๕๗.๖๐
	- ขาดอุปกรณ์และเครื่องมือในการวัดทักษะต่าง ๆ	๓๐	๒๔.๐๐
	- นักเรียนมากการวัดผลภาคปฏิบัติไม่ค่อยทั่วถึง	๕๗	๔๕.๖๐
	- มีความลำบากในการให้คะแนนทักษะต่าง ๆ	๕๓	๔๒.๕๐
๒.	ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาหลักภาษา		
	- ไม่สามารถวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด	๓๗	๒๕.๖๐
	- โอกาสวัดผลระหว่างภาคเรียนมีน้อย เพราะเวลาเรียนจำกัด	๒๗	๕๓.๖๐

ตารางที่ ๖ การยอดของปัญหาการวัดและประเมินผลการสอนการเรียนวิชาภาษาไทย
ที่ครูภาษาไทยประสบ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ
๓	- คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการวัดผลต่ำกว่าเกณฑ์ ที่น่าพอใจ	๖๐	๕๕.๐๐
	- เนื้อหาวิชามากทำให้สอนไม่ทัน	๕๑	๕๐.๕๐
	ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาวรรณคดี		
	- ไม่สามารถวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด	๒๖	๒๐.๕๐
	- โอกาสวัดผลระหว่างภาคเรียนมีน้อย เพราะเวลาเรียน จำกัด	๒๖	๕๒.๕๐
	- คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการวัดผลต่ำกว่าเกณฑ์ ที่น่าพอใจ	๒๕	๒๐.๐๐
	- เนื้อหาวิชามากทำให้สอนไม่ทัน	๕๓	๕๕.๖๐
๔	- ไม่ค่อยมีโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมในชั้น	๓๓	๖๑.๖๐
	ปัญหาคำคุณผู้เรียน		
	- เตรียมตัวไม่พร้อมที่จะสอบ	๒๓	๕๓.๖๐
	- มีผู้จัดคติไม่คือวิชาภาษาไทย	๓๕	๖๓.๒๐
	- มีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ไม่ดีพอ	๔๖	๖๕.๖๐

ตารางที่ ๖ คำร้อยละของปัญหาการวัดและประเมินผลการสอนการเขียนวิชาภาษาไทย
ที่ครูภาษาไทยประสบ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ
๕.	— จำนวนผู้เรียนมาก จัดห้องสอบลำบาก	๓๓	๒๖.๘๐
	— ทุจริตีในการสอบ	๓๑	๒๕.๘๖
	ปัญหาในการสร้างข้อสอบ		
	— ไม่เข้าใจการสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรดีพอ	๒๕	๒๐.๐๐
	— ไม่ชำนาญการสร้างข้อสอบชนิดต่าง ๆ	๓๓	๒๖.๘๐
	— ขาดคู่มือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้างข้อสอบ	๓๐	๒๔.๐๐
	— เวลาในการสร้างข้อสอบจำกัด	๔๘	๓๙.๒๐
	— มีความลำบากในการ เลือกใช้ชนิดข้อสอบให้เหมาะสม กับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ตองการวัด	๕๐	๔๐.๐๐
	— มีความลำบาก ในการ เลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมชัดเจน	๓๑	๒๕.๘๖
	— ข้อสอบที่วัดพฤติกรรมชั้นสูงกว่าความรู้ความจำสร้างได้ยาก	๕๒	๔๑.๖๐
๖.	— ขาดการประสานงานกับครูที่สอนร่วมกัน	๙	๗.๒๐
	— มีความรู้สึกเบื่อหน่ายในการสร้างข้อสอบ	๒๕	๒๐.๐๐
	ปัญหาในการตรวจให้คะแนนข้อสอบ		
	— เวลาในการตรวจให้คะแนนมีน้อย	๓๔	๒๗.๒๐
	— ขาดการประสานงานกับครูอื่น ๆ	๗	๕.๖๐
	— มีความผิดพลาดในการตรวจให้คะแนน	๕	๔.๐๐
— รู้สึกเบื่อหน่ายในการตรวจให้คะแนน	๒๕	๒๐.๐๐	

ตารางที่ ๒ การย่อยละเอียดของปัญหาการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทย
ที่ครูภาษาไทยประสบ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ
๓.	- มีความยุ่งยากในการรวมคะแนน	๑๓	๑๐.๕๐
	ปัญหาการใช้สอบแบบปรนัย		
	- ส่วนมากวัดความรู้ความจำอย่างผิว	๔๓	๓๕.๕๐
	- มีความลำบากในการหาตัวเลือกที่เหมาะสม	๕๐	๓๒.๐๐
	- มีความลำบากในการเรียงลำดับข้อที่เหมาะสม	๑๘	๑๕.๕๐
๔.	- ใช้เวลาในการสร้างมาก	๓	๕.๖๐
	ปัญหาการใช้ข้อสอบแบบอัตนัย		
	- สร้างได้ไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด	๖๓	๕๓.๖๐
	- ไม่มีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนที่แน่นอน จึงตรวจให้คะแนนลำบาก	๓๒	๕๓.๖๐
	- นักเรียนเขียนหนังสือไม่ชัดเจน	๓๕	๖๐.๐๐
๕.	- การใช้คำถามไม่รัดกุม	๑๓	๑๓.๖๐
	ปัญหาในการตัดเกรด		
	- เกณฑ์ในการให้เกรดของครูแต่ละคนต่างกัน	๓๕	๒๓.๒๐
	- การให้เกรด "๑" ผ่านทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนเท่าที่ควร	๕๑	๓๒.๘๐
	- ขาดคู่มือ และอุปกรณ์ในการตัดเกรด	๓	๕.๖๐
- ไม่ค่อยเข้าใจการตัดเกรดคือพอ	๑๕	๑๒.๐๐	

ตารางที่ ๒ ค่าร้อยละของปัญหาการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทย
(ที่ครูภาษาไทยประสบ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ
๑๐	ปัญหาในการวิเคราะห์ข้อสอบ		
	- ขาดคู่มือ และอุปกรณ์ในการวิเคราะห์ข้อสอบ	๓๒	๒๕.๖๐
	- ไม่เข้าใจการวิเคราะห์ข้อสอบศัพท์	๓๖	๒๘.๘๐
	- ไม่มีเวลาวิเคราะห์ข้อสอบ	๓๘	๓๐.๔๐
	- รู้สึกเบื่อหน่ายในการวิเคราะห์ข้อสอบ	๓๖	๒๘.๘๐
	- ขาดความช่วยเหลือจากครูร่วมงาน	๑๕	๑๕.๒๐

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ครูภาษาไทยประสบ คือ

ในวิชาการใช้ภาษา ครูภาษาไทยส่วนมากร้อยละ ๕๗.๖๐ ประสบปัญหาโอกาสวัดผลระหว่างภาคเรียนน้อย เพราะเวลาเรียนจำกัด และไม่สามารถวัดผลรายละเอียดของทักษะต่าง ๆ ได้ครบ ครูภาษาไทยร้อยละ ๔๕.๖๐ ประสบปัญหานักเรียนมากทำให้การวัดผลภาคปฏิบัติไม่ค่อยทั่วถึง ร้อยละ ๔๒.๔๐ มีความลำบากในการให้คะแนนทักษะต่าง ๆ และครูภาษาไทยร้อยละ ๓๗.๖๐ เห็นว่าคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการวัดผลต่ำกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ

ในวิชาหลักภาษา ครูภาษาไทยส่วนมากร้อยละ ๕๓.๖๐ ประสบปัญหาโอกาสวัดผลระหว่างภาคเรียนมีน้อย เพราะเวลาเรียนจำกัด รองลงมาร้อยละ ๔๔.๐๐ เห็นว่าคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการวัดผลต่ำกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ นอกจากนี้ครูภาษาไทยร้อยละ ๕๐.๘๖ ประสบปัญหาเนื้อหาวิชามากทำให้สอนไม่ทัน และร้อยละ ๒๙.๖๐ ไม่สามารถวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

ในวิชาวรรณคดี ครูภาษาไทยส่วนมากร้อยละ ๖๑.๖๐ ประสบปัญหาไม่มีโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมในชั้น รองลงมาร้อยละ ๕๒.๘๖ ประสบปัญหาโอกาสวัดผลระหว่างภาคเรียนมีน้อย เพราะเวลาเรียนจำกัด ร้อยละ ๔๕.๖๐ เห็นว่าเนื้อหาวิชามากทำให้สอนไม่ทัน ร้อยละ ๒๐.๘๖ ไม่สามารถวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด และร้อยละ ๒๐.๐๐ เห็นว่าคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการวัดผลต่ำกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ

ในค่านิยมเรียน ครูภาษาไทยส่วนมากร้อยละ ๖๕.๖๐ ทอมว่านักเรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนไม่เพียงพอ รองลงมาครูภาษาไทยร้อยละ ๖๓.๒๐ เห็นว่านักเรียนมีเจตคติไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย นอกจากนี้ครูร้อยละ ๕๓.๖๐ ประสบปัญหานักเรียนเตรียมตัวไม่พร้อมที่จะสอบ ร้อยละ ๒๖.๔๐ ประสบปัญหาจัดห้องสอบลำบากเพราะผู้เรียนมาก และอีกร้อยละ ๒๔.๘๖ มีปัญหาผู้เรียนทุจริตในการสอบ

ด้านการสร้างข้อสอบ ครูภาษาไทยส่วนมากร้อยละ ๕๑.๖๐ ประสบปัญหาข้อสอบที่วัดพฤติกรรมขั้นสูงกว่าความรู้ความจำสร้างได้ยาก รองลงมาร้อยละ ๕๐.๐๐ มีความลำบากในการเลือกใช้ชนิดข้อสอบให้เหมาะสมกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด นอกจากนี้ครูร้อยละ ๓๙.๒๐ ประสบปัญหาเวลาในการสร้างข้อสอบจำกัด ร้อยละ ๒๖.๔๐ ไม่ชำนาญการสร้างข้อสอบชนิดต่าง ๆ อีกร้อยละ ๒๔.๘๖ มีความลำบากในการเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมชัดเจน

และมีถึงร้อยละ ๒๐.๐๐ ไม่เข้าใจการสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรคิพอ และรู้สึกเบื่อหน่ายในการสร้างข้อสอบ

ด้านการตรวจข้อสอบ ครูภาษาไทยร้อยละ ๒๗.๒๐ ประสบปัญหาเวลาในการตรวจในคะแนนน้อย ร้อยละ ๒๐.๐๐ รู้สึกเบื่อหน่ายในการตรวจให้คะแนน และร้อยละ ๑๐.๕๐ มีความยุ่งยากในการรวมคะแนน นอกจากนั้นร้อยละ ๕.๖๐ มีปัญหาขาดการประสานงานกับครูอื่น ๆ และร้อยละ ๔.๐๐ มีความผิดพลาดในการตรวจให้คะแนน

ด้านแบบทดสอบที่ใช้ สำหรับข้อสอบปรนัย ครูภาษาไทยส่วนมาก ร้อยละ ๗๒.๐๐ ประสบปัญหาที่มีความลำบากในการหาตัวเลือกให้เหมาะสม ร้อยละ ๓๔.๕๐ เห็นว่าส่วนมากข้อสอบปรนัยนี้วัดความรู้ความจำอย่างเดียวน ร้อยละ ๑๔.๕๐ มีความลำบากในการเรียงลำดับข้อให้เหมาะสม และอีกร้อยละ ๕.๖๐ ได้เพิ่มเติมว่ามีปัญหาที่ต้องใช้เวลาในการสร้างมาก และสำหรับข้อสอบอัตนัยครูภาษาไทยส่วนมากร้อยละ ๖๐.๐๐ ประสบปัญหานักเรียนเขียนหนังสือไม่ชัดเจน รongลงมาร้อยละ ๕๗.๖๐ เห็นว่าไม่มีเกณฑ์ในการตรวจแน่นอนทำให้ตรวจให้คะแนนลำบาก ร้อยละ ๕๓.๖๐ มีปัญหาสร้างได้ไม่ครอบคลุมเนื้อหา และร้อยละ ๑๓.๖๐ เห็นว่าการใช้คำถามไม่รัดกุม

ด้านการตัดเกรด ครูภาษาไทยส่วนมากร้อยละ ๗๒.๕๐ มีความเห็นว่าการให้เกรด "๑" ผ่านทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนเท่าที่ควร รongลงมาร้อยละ ๒๗.๒๐ ประสบปัญหาเกณฑ์ในการตัดเกรดของครูแต่ละคนต่างกัน และครูร้อยละ ๑๒.๐๐ ไม่เข้าใจการตัดเกรดคิพอ และอีกร้อยละ ๕.๖๐ ทอบว่าขาดคู่มือและอุปกรณ์ในการตัดเกรด

ในคานการวิเคราะห์ข้อสอบ ครูภาษาไทยส่วนมากร้อยละ ๖๒.๕๐ ประสบปัญหาไม่มี
เวลาวิเคราะห์ข้อสอบ ร้อยละ ๒๔.๕๐ ไม่เข้าใจการวิเคราะห์ข้อสอบที่พอ และรู้สึกเบื่อหน่าย
ในการวิเคราะห์ข้อสอบ และครูร้อยละ ๒๕.๖๐ มีปัญหาขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ในการวิเคราะห์
ข้อสอบ และอีกร้อยละ ๑๕.๒๐ ตอบว่าขาดความช่วยเหลือจากผูรร่วมงาน

๕. ความต้องการ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของครูภาษาไทย แสดงไว้ในตาราง
ที่ ๗ ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ ค่าเฉลี่ยของความต้องการในการวัดและประเมินผลของครูภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาไทย		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
๑.	จัดอบรมให้เกิดความรู้ ความชำนาญในการวัดและประเมินผลวิชาภาษาไทยดียิ่งขึ้น	๓.๓๒	๐.๘๖	มาก
๒.	จัดหาคู่มือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการวัดและประเมินผลวิชาภาษาไทยให้เพียงพอ เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลด้วยตนเอง	๓.๔๔	๐.๖๐	มาก
๓.	กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนทักษะต่าง ๆ ให้ชัดเจน แบนอน	๓.๑๕	๐.๖๘	มาก
๔.	กำหนดเกณฑ์การตัดเกรดให้ชัดเจน	๒.๘๘	๐.๘๒	มาก
๕.	จัดให้มีคลังข้อสอบไว้เป็นแหล่งกลางในโรงเรียนหรือหน่วยงานบางแห่งให้ครูได้ยืมใช้	๓.๕๘	๐.๖๑	มากที่สุด
๖.	การนิเทศการวัดและประเมินผลจากผู้บริหารในโรงเรียน	๒.๘๒	๐.๘๘	มาก
๗.	การเปิดสอนภาคค่ำในสถานับนฝึกหัดครู เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทย	๒.๕๐	๑.๐๒	น้อย

จากตารางที่ ๗ ครูภาษาไทยต้องการการการจัดให้มีคลังข้อสอบให้ครูได้ยืมใช้มากที่สุด ความต้องการอื่น ๆ ก็อยู่ในระดับมาก คือ การจัดอบรมให้เกิดความรู้ ความชำนาญในการวัดและประเมินผล, การจัดหาคู่มือ และอุปกรณ์วัดผลให้เพียงพอ, การกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนทักษะต่าง ๆ, การกำหนดเกณฑ์การตัดเกรด และการนิเทศการวัดและประเมินผลจากผู้บริหาร มีเพียงการเปิดสอนภาคค่ำในสถานับนฝึกหัดครู เท่านั้นที่ตองการน้อย

ตอนที่ ๒ ขอเสนอแนะต่อการวัดและประเมินผลการสอนการ เรียนวิชาภาษาไทยที่ได้จากแบบ
สอบถาม

จากการใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ
ต่อการวัดและประเมินผลโดยเสรีนั้น ผู้วิจัยได้รวบรวมขอเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามนำมาเสนอ
ดังต่อไปนี้

ขอเสนอแนะของครูภาษาไทย

ขอสอบถามภาษาไทย

- ๑. ขอสอบถามความคิดเห็นการนำความรู้ไปใช้ใหม่มากกว่าความรู้ ความจำ
- ๒. ลักษณะขอสอบถาม เป็นแบบที่ใ้การ เขียนตอบให้มากขึ้น ได้แก่แบบอัตนัยทั้งที่
ให้เขียนตอบสั้น ๆ และแบบเรียงความยาว ๆ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น วิพากษ์
วิจารณ์ เพราะจะช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้ดีขึ้น เท่าที่เป็นอยู่นั้นขอสอบถามเป็นแบบให้เลือก
ตอบมาก นักเรียนส่วนมากจึงไม่สนใจในการ เขียน และใช้ภาษาไม่ถูกต้อง
- ๓. ควรมีขอสอบถามมาตรฐาน เพื่อวัดความสามารถของนักเรียนทุก ๆ บทเรียน
- ๔. ควรมีการใช้ขอสอบถามร่วมกับโรงเรียนอื่น ๆ ในกลุ่มโรงเรียน เพื่อให้มาตรฐาน
การเรียนรู้ของเด็กนักเรียนเท่ากันทุกโรงเรียน

การจัดสอบ

- ๑. ควรจัดเวลาในการสอบให้มากขึ้น เท่าที่เป็นอยู่เวลาสอบน้อย นักเรียนทำข้อสอบ
ไม่ทันเสมอ
- ๒. การจัดสอบกลางภาค ทางโรงเรียนควรจัดให้เป็นพิธีการ โรงเรียนบางแห่ง
ให้ครูสอบเอง ทำให้มีปัญหาความเวลาในการสอบไม่พอ และข้อสอบรว ๆ เพราะนักเรียนแต่ละห้อง
สอบไม่พร้อมกัน

หน่วยงานวัดผล

โรงเรียนควรรจัดใหม่หน่วยงานวัดผล ช่วยงานค่านวัดผลในโรงเรียนโดยเฉพาะ เพื่อช่วย
แบ่งเบาภาระด้านการวัดผลแก่ครูผู้สอน และในกรณีที่ไม่มีหน่วยวัดผลอยู่แล้ว หน่วยวัดผลควรช่วยงาน
ค่านวัดผลให้มากขึ้น เช่น ช่วยคานตัดเกรด, คานการวิเคราะห์ข้อสอบ เป็นต้น เพราะงานดังกล่าว
มีความยุ่งยาก และครูภาษาไทยไม่ค่อยมีเวลาทำ

บริการด้านวิชาการ

๑. ควรจัดทำตำรา คู่มือการวัดผลให้ครูได้ใช้อย่างเพียงพอ และตำรา คู่มือนั้น
ควรทำให้ง่าย เพื่อครูจะสามารถศึกษาทำความเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. ควรจัดให้มีคลังข้อสอบของโรงเรียนให้ครูได้ยืมใช้
๓. ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสนใจวิชาภาษาไทยให้มาก และสนับสนุนครูภาษาไทย
ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เช่น การจัดทำอุปกรณ์, การสนับสนุนความก้าวหน้าทางวิชาการของครู เป็นต้น
๔. สถาบันการศึกษาควร เน้นการสอนวิชาการด้านการวัดและประเมินผลการสอน
การเรียนแก่ผู้ที่เป็นครูให้มากขึ้น และเป็นความรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

ความสำคัญของวิชาภาษาไทย

ระดับอุดมศึกษาควรให้ภาษาไทยเป็นวิชาบังคับในการสอบเข้าเรียนต่อในทุกสาขาวิชา
ซึ่งจะทำให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น เท่าที่เป็นอยู่การสอบเรียนต่อระดับอุดมศึกษาส่วนมาก
ไม่ได้เน้นหรือบังคับสอบภาษาไทย นักเรียนจึงเห็นว่าเรียนเพียงสอบผ่านก็พอ และนอกจากนี้
การสอบเข้าทำงานทุกอย่างทุกประเภทควรจะสอบภาษาไทยด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ความสำคัญแก่วิชา
ภาษาไทยในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติของไทยเรามากขึ้น

ข้อเสนอแนะ ของนักเรียน

การวัดและประเมินผล

๑. ขอสอบควรมีทั้งง่ายและยาก ให้เหมาะสมกับนักเรียน
๒. ขอสอบไม่ควรเน้นความจำเนื้อหาวิชา แต่ควรเน้นในด้านที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
๓. ความยาวของข้อสอบ ควรให้เหมาะสมกับเวลาที่ให้ทำ
๔. ขอสอบไม่ควรออกเนื้อเรื่องของเรื่องต่าง ๆ ปนกัน เพราะทำให้สับสน
๕. คำถามขอสอบควรให้ชัดเจน ไม่กำกวม เพราะข้อสอบที่กำกวมทำให้นักเรียนไม่เข้าใจ และทำข้อสอบผิดพลาด
๖. เนื้อหาของข้อสอบไม่เน้นหนักเรื่องใดจนเกินไป
๗. เมื่อจะสอบ ครูควรบอกล่วงหน้า
๘. ครูผู้สอนเมื่อสอนร่วมกัน ควรออกข้อสอบร่วมกัน
๙. ควรใช้ข้อสอบร่วมกับโรงเรียนอื่น ๆ บาง จะต้องมีมาตรฐานเหมือนกันทุกโรงเรียน หรือมีข้อสอบกลางของกระทรวงที่ทุกโรงเรียนใช้ร่วมกัน
๑๐. ควรจัดหาข้อสอบภายนอก เช่น ข้อสอบเข้าเรียนต่อสถาบันต่าง ๆ มาให้นักเรียนทำบ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการสอบเข้าเรียนต่อ
๑๑. การตัดเกรด ควรเอาคะแนนของนักเรียนทุกห้องในระดับเดียวกันมารวมกันแล้วตัดเกรดรวมกัน

การสอน ครูควรปรับปรุงการสอนไม่ให้น่าเบื่อโดย

๑. ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เช่น ใหญ่พูด, รายงาน, อภิปราย, โต้ว่าที่ เป็นต้น

๒. ทำเอกสารแจกนักเรียน ให้ทำแบบฝึกหัดก่อนขึ้นบทเรียนใหม่เป็นการทบทวนเรื่องที่เรียนไปแล้วด้วย
๓. ครูผู้สอนควรมีอารมณ์ขันบ้าง และไม่ควรเจ้าอารมณ์
๔. ครูควรนำเกร็ดความรู้ต่าง ๆ หรือความรู้รอบตัวมาประกอบการสอน
๕. ครูควรจัดทำบทเรียนให้ง่าย กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ควรอธิบายให้เข้าใจง่าย และน่าสนใจ
๖. ควรมีการพานักเรียนไปทัศนศึกษานอกสถานที่บ้างในบางโอกาส
๗. จัดให้มีการแข่งขันตอบปัญหาภาษาไทยระหว่างนักเรียนในโรงเรียน หรือต่างโรงเรียนหรือจัดเป็นเกมแข่งขันระหว่างนักเรียนในชั้นประกอบการเรียนการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย